

EVANGELIUM PODLE
MARKA

Hlas volajícího

POČÁTEK EVANGELIA O Ježíši Kristu,^a Božím Synu.^b ²Jak je psáno u proroka Izaiáše:

„Hle, posílám před tebou svého posla,
aby připravil tvou cestu.“^c

³„Hlas volajícího na poušti:
Připravte cestu pro Pána!
Vyrovnajte jeho stezky!“^d

⁴Tak přišel Jan, křtil na poušti a kázal křest pokání na odpuštění hříchů. ⁵Vycházela k němu celá judská země i všichni Jeruzalémští, vyznávali své hříchy a on je křtil v řece Jordán. ⁶Jan byl oblečen velbloudí srstí a koženým pásem kolem boků, jedl kobylinky a lesní med. ⁷Kázal: „Po mně přichází někdo silnější než já! Nejsem hoden ani sehnout se a rozvázat mu řemínek sandálu. ⁸Já jsem vás křtil vodou, ale on vás bude křtít Duchem svatým.“

⁹V těch dnech přišel Ježíš z galilejského Nazaretu a dal se od Jana pokřtít v Jordánu. ¹⁰Když vystupoval z vody, ihned uviděl protřzená nebesa a Duha sestupujícího na něj jako holubice. ¹¹Z nebe zazněl hlas: „Ty jsi můj milovaný Syn, kterého jsem si oblíbil.“^e

Království je blízko

¹²Duch ho pak ihned vypudil na poušť. ¹³Byl na poušti čtyřicet dní a pokoušel ho satan. Byl tam s divokou zvěří a sloužili mu andělé.

¹⁴Poté, co byl Jan uvězněn, Ježíš přišel do Galileje a kázal Boží evangelium: ¹⁵„Čas se naplnil – Boží království je blízko. Čiňte pokání a věřte evangelium!“

¹⁶Když se pak procházel podél Galilejského jezera, uviděl Šimona a jeho bratra Ondřeje, jak házejí síť do vody (byli to totiž rybáři). ¹⁷Ježíš jim řekl: „Pojďte za mnou a udělám z vás rybáře lidí!“ ¹⁸Ihned opustili síť a šli za ním.

¹⁹Poodešel dál a uviděl Jakuba Zebedeova a jeho bratra Jana, jak na lodi spravují síť. ²⁰Ihned je zavolal a oni nechali svého otce Zebedeu na lodi s nádeníky a odešli za ním.

Zázraky v Kafarnaum

²¹Když potom přišli do Kafarnaum, vešel hned v sobotu do synagogy a učil. ²²Nad jeho učením tam jen žasli, protože je učil jako ten, kdo má zmocnění, a ne jako znalci Písma. ²³V jejich synagoze byl právě člověk posedlý nečistým duchem. Vykřikl: ²⁴„Ach, co je ti do nás, Ježíši Nazaretský? Přišel jsi nás zničit? Víme, kdo jsi – ten Svatý Boží!“

²⁵„Zmlkni,“ okřikl ho Ježíš, „a vyjdi z něj!“ ²⁶Nečistý duch tím mužem zalomcoval, hlasitě vykřikl a vyšel z něj.

^a1 nebo *Mesiáš* (viz pozn. Mat 1:1); tak i dále ^b1 *Božím Synu* v někt. rukopisech chybí ² Mal 3:1 (Exod 23:20) ³ Iza 40:3 ⁴1 Žalm 2:7; Iza 42:1

²⁷Všichni byli tak ohromeni, že se začali ptát jeden druhého: „Co to má znamenat? Co je to za nové učení? Rozkazuje mocně i nečistým duchům a poslouchají ho!“ ²⁸A zpráva o něm se ihned roznesla po celém galilejském kraji.

²⁹Když odešli ze synagogy, hned šli s Jakubem a Janem domů k Šimonovi a Ondřeji. ³⁰Šimonova tchyně tam ležela v horečce, a tak mu o ní hned řekli. ³¹Přistoupil, vzal ji za ruku a zvedl ji. Horečka ji opustila a ona je začala obsluhovat.

³²Večer po západu slunce k němu přinesli všechny nemocné a posedlé. ³³Celé město se seběhlo ke dveřím ³⁴a on uzdravil množství lidí trápených různými neduhy a vyhnal množství démonů. Démonům nedovoľoval mluvit, protože ho znali.

Kdybys jen chtěl

³⁵Ráno vstal dlouho před rozedněním a šel ven. Odešel na opuštěné místo a tam se modlil. ³⁶Šimon a ostatní se ale pustili za ním. ³⁷Když ho našli, řekli mu: „Všichni tě hledají!“

³⁸On jim odpověděl: „Pojďme dál, do okolních městeček, abych kázal i tam. Vždyť proto jsem přišel.“ ³⁹Kázal tedy v jejich synagogách po celé Galileji a vymítal demony.

⁴⁰Přišel k němu jeden malomocný a na kolenu ho prosil: „Kdybys jen chtěl, můžeš mě očistit!“

⁴¹Naplněn soucitem,^a Ježíš vztáhl ruku a dotkl se ho se slovy: „Já to chci. Buď čistý!“ ⁴²Malomocenství ho hned opustilo a byl čistý.

⁴³Ježíš ho pak ihned poslal pryč s přísným varováním: ⁴⁴„Dej pozor, abys nikomu nic neřikal. Jdi se ale ukázat knězi a obětuj za své očištěn dar, který přikázal Mojžíš,^b na svědectví pro ně.“

⁴⁵On ale šel a začal hodně mluvit a rozhlašovat tu věc tak, že Ježíš už nemohl veřejně vejít do města, ale zůstával venku na opuštěných místech. A lidé se k němu scházeli odevšad.

Co je snadnější?

2 Po několika dnech opět přišel do Kafarnaum. Když se proslechlo, že je doma, ²shromáždilo se takové množství lidí, že už se nevešli ani ke dveřím. Zatímco k nim promlouval Slovo, ³přišli k němu čtyři muži a nesli ochrnutého. ⁴Kvůli davu ho ale k němu nemohli přinést, a tak odkryli střechu nad místem, kde byl, probořili ji a nosítka s tím ochrnutým spustili dolů. ⁵Když Ježíš uviděl jejich víru, řekl ochrnutému: „Synu, tvé hříchy jsou odpuštěny.“

⁶Byli tu ale někteří ze znalců Písma. Seděli tam a v srdcích si říkali: ⁷„Jak to mluví? To je rouhání! Kdo může odpouštět hříchy než samotný Bůh?“

⁸Ježíš v duchu ihned poznal, co si pro sebe říkají, a zeptal se jich: „Jak to přemýšlíte?“ ⁹Co je snadnější? Říci ochrnutému: ‚Tvé hříchy jsou odpuštěny,‘ anebo: ‚Vstaň, vezmi své lehátko a choď?‘ ¹⁰Ale abyste věděli, že Syn člověka má na zemi moc odpouštět hříchy“ – tehdy pověděl ochrnutému – ¹¹„říkám ti, vstaň, vezmi své lehátko a jdi domů.“

¹²On hned vstal, přede všemi vzal své lehátko a odešel. Všichni byli ohromeni a oslavovali Boha: „Nic takového jsme nikdy neviděli!“

^a41 někt. rukopisy *hněvem* ^b44 Lev 14:1–10